

Onmisbare pijler onder thuis wonen

Cliënten vinden sociale contact op dagbesteding belangrijker dan activiteiten, blijkt uit studie:

door Frank Hermans

NIJMEGEN - Het heet 'dagbesteding', maar de bezoekers gaan er niet in de eerste plaats heen voor de activiteiten.

Veel belangrijker dan knutselen, schilderen, puzzelen, koken, bewegingsspel of handwerken vinden de deelnemers het sociale contact en de mogelijkheid een praatje te kunnen maken. Het gekeuvel is een bijna noodzakelijk verzetje: buiten de mantelzorg (directe partner, kinderen, burens, vrienden, kennissen) en eventueel

le hulp in huis komen ze amper iemand tegen met wie ze een praatje kunnen maken.

Dat stelt het Universitair Kennisnetwerk Ouderen Nijmegen (UKON), dat vijf dagbestedingscentra van de welzijnsorganisatie voor ouderen Swon onder de loep

► Ruim 70 procent van de dagbestedingscliënten ervaart 'een leegte of gemis aan mensen om zich heen'

nam. 218 cliënten van de dagbestedingen in de Nijmeegse wijken Neerbosch-Oost, Brakkenstein, Altrade, Bottendaal en Malvert gaven, zo nodig met hulp van een mantelzorg, antwoord op allerlei vragen. De studie brengt in beeld wat de dagbestedingen betekenen in het leven van de bezoekers en hun mantelzorgers. Antwoord: veel.

Maar de dagbestedingen betekenen misschien zelfs té veel, aangezien ze binnenkort geen AWBZ-voorziening meer zijn, maar in handen van de gemeenten komen. De kans is groot dat de voor de cliënten zo belangrijke centra het dan moeten doen met veel minder geld. En dat terwijl het schrappen in de professionele zorg allang zijn limiet heeft bereikt, menen de dagbestedingscentra. Die vinden nog meer vrijwilligers niet meer verantwoord, hoe-

zeer hun inzet ook wordt gewaardeerd.

De cliënten zijn vrijwel zonder uitzondering zeer kwetsbare mensen. De gemiddelde leeftijd is 81. Een groot aantal kampt met ziektes, een flink aantal met dementie. Vier op de vijf krijgen huishoudelijke en/of verpleegkundige hulp. Vier op de vijf hebben 'enige of veel problemen' met lopen. Ruim 70 procent ervaart 'een leegte of gemis aan mensen om zich heen'.

Voor hen doemt een zorgelijk perspectief op gezien de belangrijkste conclusie in het rapport: de opvang is een onmisbare pijler onder het zelfstandig kunnen blijven wonen van veel van de bezoekers. Met andere woorden: zonder de contacten en structuur van de dagbesteding zullen zij in veel gevallen moeten verhuizen naar het verzorgings- of verpleeghuis.

Cruciale afleiding voor het verdrijven van de eenzaamheid

Voor de meeste deelnemers is de dagopvang een van de weinige uitstapjes die ze, op vaste dagdelen in de week, nog maken. De bezoeken zijn volgens de onderzoekers

cruciaal tegen de eenzaamheid. „Thuis denk ik: morgen mag ik weer naar de dagbesteding, en dan voel ik me niet zo alleen”, vertelt een van de geïnterviewde

ouderen. Een mantelzorgerschuld bewust: „Als ze niet naar de dagopvang gaat, heb ik ook maar het idee dat ze thuis zit te verpieteren.”

Een cliënt piekert minder dankzij de dagopvang. „Ik kan thuis in mijn eentje handwerken aan de keukentafel, maar dat is anders. Dan mis je je man des te harder.”

